

Божие СЛОВО

ГОДИНА XXV, БРОЙ 04 (241) • 2015 година

ISSN 08615519

цена 0,30 лв.

По-различна МОЛИТВА

“Имаше в Кесария един човек на име Корнилий, стотник от така наречения италиийски полк. Той беше благочестив и се боеше от Бога с целия си дом, раздаваше

много милостини на хората, и непрестанно се молеше на Бога. Около деветия час през деня той видя ясно във видение един ангел от Бога, който влезе при него и

му рече: Корнилие! А Той, като се взря в него, уплашен рече: Що е, Господи? И ангелът му каза: Твоите молитви и твоите милостини възлязоха пред Бога за спомен. И сега изпрати човеци в Иопия да повикат едного Симона, чието презиме е Петър.” (Деян. ап. 10)

Град Кесария по това време се намираще в Самария. Този град започва да съществува като град малко преди Христа. Имало е селище около една кула, но е било съвсем малко. Ирод Велики решава да изгради град в чест на Кесаря Цезар Август през 22 година преди Христа. Понеже Ирод Велики в бил възпитаник на римската школа, римски поклонник и гражданин, той прокарва идеите на Рим. Ирод Велики изгражда Кесария като паралел на Ерусалим - град, който да надминава величието му. Построява и едно голямо пристанище, където престояват много търговски кораби, които в определени сезони не е могло да стигнат до островите на Гърция. Така пристанището дава възможност за обогатяване, за търговия. И до днес се виждат в морето контурите на това пристанище.

Корнилий беше благочестив човек, правеше непрекъснато богоугодни дела. Библията ни съветва да се обучаваме в благочестие и да го следваме. “А отхвърляй скверните и бабешките басни и обучавай себе си в благочестие. Защото телесното обучение е за малко полезно; а благочестието е за всичко полезно, понеже има обещанието и за сегашния и за бъдещия живот.” (1 Тим. 4: 7, 8)

прод. на стр. 2 ↗

✚ прод. от стр. 1

“Но ти, човече Божий, бягай от тия неща; и следвай правдата, благочестието, вярата, любовта, търпението, кротостта.” (I Тим. 6: 11)

Благочестието е сложено наравно с любовта, вярата, търпението, кротостта.

може да бъде хем човек стотник, хем човек без авторитет. От друга страна отивайки в позицията на човек, който има авторитет той можеше да бъде арогантен. Но точния баланс, който Корнилий спазваше да бъде благочестив, да бъде уважаван в дома си, да бъде отговорен

блем да извика който и да е, който Бог му кажеше. Но апостол Петър имаше проблем да отиде в дома на езичника Корнилий. Господ понякога използва някой друг, за да реши нашия проблем, за да пречупи нашите предразсъдъци. Когато Той изпрати ангела, веднага след това

В Израел се виждат контурите на пристанището Кесария

Нашето християнство трябва да е активно действащо християнство. Корнилий беше благочестив макар и още да не беше християнин. Той се боеше от Бога с целия си дом. Има деликатна граница има между това човек да е благочестив, добър, богобоязлив и същевременно да запази авторитета си. Да бъде водач, лидер, какъвто беше Корнилий.

Той е интересна комбинация между милосърден човек, стотник (римски офицер) и уважаван съпруг и баща. Това показва завършен характер и личност: във взаимоотношения с Бога, с хората около него и на работното му място. Прекрасен баланс между добър баща, добър професионалист, добър човек и добър молител.

Въпреки всички тези качества, спасението изискваше нещо повече.

Корнилий не беше човек, който прави всичко, което му казват хората. Той беше на позиция, която изискваше от него да упражнява властта, която имаше. Той беше стотник. Ако един офицер няма уважението на хората под него, може ли да остане на тази позиция? Не може. Не

в работата си и да бъде любящ баща го съчетаваше с постоянни молитви към Бога и постоянно правене на благочестие.

Един ден, докато той се молеше Господ го посети. “И ангелът му каза: Твоите молитви и твоите милостини възлязоха пред Бога за спомен.”

Това което правиш, молитвите ти, милостините ти, доброто ти поведение, добрината ти – всичко е прието, но не е достатъчно за спасение. Не е достатъчно, за да се срещнеш с Бога. Защо ангелът не продължи да го доведе при Исуса? Бог действа по нестандартен начин. Изпраща ангел до Корнилий, за да му каже, че трябва да извика Петър. Защо? Защото аз и ти сме назначени да водим хора при Бога. Ние сме хората, ние сме Божията тръба в този свят. Никой не запаля светило и да го сложи под масата. Ние сме запалено светило. Ние трябва да бъдем чувствителни към Божия глас.

Корнилий беше човек с готовност „Какво е Господи? Какво трябва да направя?” Той нямаше про-

Корнилий изпрати двама от слугите си и един благочестив войник да отидат в Йопия, да потърсят този Симон Петър. Те тръгнаха, но Петър не беше готов. Вярващия, апостола, последователя, възкресителя на Тавита. Човекът, който вършеше Божията воля не беше готов за това предизвикателство да се срещне с целия дом на езичниците.

Господ прави така, че да те подготви. Петър се молеше на къщния покрив. Молитвата е необходимост. Ние мислим: „Господ ще ме посети в автобуса или докато мия чинии. „Да! Но Господ посети Корнилий и Петър, докато бяха само на молитва, нищо друго не правеха. Не се занимаваха с друго, само търсеха Бога.

Искам да ви насърча: Имайте време само за молитва! Тъй като обядът не беше готов, гладният Петър продължи да се моли и видя видение: „И видя небето отворено и някакъв съд като голяма плащеница да слиза, спускан чрез четирите ъгъла към земята. В него имаше всякакви земни четириноги и животни и небесни птици. И дойде глас

към него: Стани, Петре, заколи и яж. А Петър рече: Никак, Господи, защото никога не съм ял нещо мръсно и нечисто. И пак дойде към него втори глас: Което Бог е очистил, ти за мръсно го не считай. И това стана три пъти, след което съдът се вдигна веднага на небето.

А докато Петър беше в недоумение какво значеше видението, което беше видял, ето, изпратените от Корнилия човеци, като бяха разпитали за Симоновата къща, застанаха пред портите.” (Деян. ап. 10: 11-17)

Бог каза на ап. Петър: “Името Ми ще бъде велико между народите. Това, което Бог е очистил, ти за мръсно го не считай. Отвори очите си, трима души стоят на вратата и те чакат. Търсят те да отидеш с тях.”

“И тъй, Петър слезе при човеците и рече: Ето аз съм оня, когото търсите. По коя причина дойдохте? А те рекоха: Стотникът Корнилий, човек праведен и който се бои от Бога, и с добро име между целия юдейски народ, биде уведомен от Бога чрез един свет ангел да те повика у дома си и да чуе думи от тебе. Тогава той ги покани вътре да ги нагости. И на сутринта той стана та излезе с тях; а някои от братята от Иопия го придружиха. И на другия ден влязоха в Кесария; а Корнилий ги чакаше, като беше свикал роднините си и близките си приятели.”

Не само, че беше там, но беше извикал и роднините си и близките си приятели. Каква увереност е това да знаеш, че Бог ти дава нещо, за да извикаш и роднините си и близките си приятели за човек, който нито знаеш дали ще намерят, нито знаеш дали е точно така. Кой е този Симон кожаря? Кой е този Петър? Дали доктрината е добра, дали няма да подрони авторитета му? Как така ще дойдат в този момент? Корнилий действаше с вяра. Петър го нямаше, роднините бяха там. “И когато влизаше Петър, Корнилий го посрещна, падна пред нозете му и се поклони. А Петър го дигна, казвайки: Стани; и сам аз съм човек. И разговаряйки се с него, той влезе и намери мнозина събрани.”

Вижете първата реакция на Петър. Имаше среща с Господа и въпреки това първите му думи, ко-

гато видя цялата къща, пълна с хора, са: “Вие знаете колко незаконно е за юдеин да има общение или да дружи с иноплеменник; Бог, обаче, ми показва, че не бива да наричам никого мръсен или нечист”.

Колкото милостив беше Бог към Корнилий, толкова милостив беше и към Петър. Ние разглеждаме хората на вярващи и невярващи. Бог обаче назначава ден и час. Бог назначава момент, в който единият трябва да направи промяна и другият трябва да направи промяна. Единият трябва да отвори сърцето си за Бога, другият трябва да отвори сърцето си за хората. Нека прекаленото одухотворяване да не ни направи странни, да не ни направи хора, които не можем да възприемаме и не можем да служим на този свят. Светът се нуждае от нас. Светът се нуждае от Христос. Имаме отговорност да благовестяваме и там където не ни се иска. Да се здрависаме с хора, с които не ни се иска да се здрависаме.

“Затова, щом ме повикахте, дойдох без да възразявам; и тъй, питам ви по коя причина сте ме повикали? И Корнилий рече: Преди четири дни, в тоя час прекарвах деветия час в молитва у дома; и ето, пред мене застана човек със светло облекло, който каза: Корнилие, твоята молитва е послушана, и твоите милостини се помнят пред Бога. Прати, прочее, в Иопия да повикат Симона, чието презиме е Петър. И тъй, ние всички присъстваме тука пред Бога, за да чуем все що ти е заповядано от Господа.”

“А Петър отвори уста и рече: Наистина виждам, че Бог не гледа на лице; но във всеки народ оня, който Му се бои и върши правото, угоден Му е. Словото, което Той прати на израилтяните та им благовестяваше мир чрез Исуса Христа от Назарет, - как Бог Го помаза със Светия Дух и със сила; Който обикаляше да прави благодеяния и да изцелява всички угнетявани от дявола; защото Бог беше с Него. И ние сме свидетели на всичко що извърши Той. Когато и убиха, като Го повесиха на дърво. Него Бог възкреси на третия ден, и даде Му да се яви, не на всичките люде, а на нас пре-

дизбраните от Бога свидетели, които ядохме и пихме с Него, след като възкръсна от мъртвите. И заръча ни да проповядваме на людете и да свидетелствуваме, че Той е определеният от Бога Съдия на живите и мъртвите. За Него свидетелствуват всичките пророци, че всеки, който повярва в Него, ще получи чрез Неговото име прощение на греховете си.”

Това не ти достига, Корнилий - правдата, която е от Бога! Това не му достигаше на Петър да приеме, че това слово е за всички. С тази среща, в този момент Господ добави спасение за Корнилиевия дом. Господ прибави и разчупване на мисленето в цялата църква затова, че спасението е за всички хора.

“Докато Петър още говореше тия думи, Светият Дух слезе на всички, които слушаха словото. И обрязаните вярващи дошли с Петра, се смаяха загдето дарът на Светия Дух, се изля и на езичниците, защото ги чуваха да говорят чужди езици и да величат Бога.”

Петър не им говореше за Светия Дух. Той не беше стигнал до това. Но Светият Дух се изля върху целия дом, върху всички събрани. Показа с печат, че започва нова ера. Нова история. Нова страница.

“Тогава Петър проговори: Може ли някой да забрани водата, да се не кръстят тия, които приеха Светия Дух, както и ние? И заповяда да бъдат кръстени в името на Исуса Христа. Тогава му се примолыха да преседи няколко дни у тях.”

Случката с Корнилий е случка на Божия съвършен план. В живота на вярващия. В живота на невярващия. Бог работи в едните и в другите. Ако сме покорни на гласа на Бога, ако не задаваме въпроси, ако не казваме – не, не може. Господ има велики неща да ни покаже. Господ има да ни учуди. Аз искам Господ да не спира да ни учудва. Да не спира да ме учудва колко е добър. Да не спира да ме учудва какъв мъдър план има за всеки човек. Не отписвайте никого. Господ може да направи промяна. Господ прави промяна там където има отворени сърца.

Пастор Владимир Владимиров

Чудеса, свидетелства

Излекувана от рак на кръвта

В средата на месец юни семейство Бела и Христо доведоха на църква тяхна приятелка от Италия – Роза. За първи път тя посети евангелска църква. Бела ѝ превеждаше на италиански език по време на богослужението.

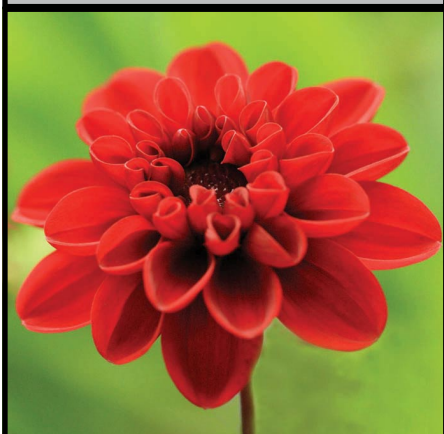
Тя беше много докосната от песните, молитвите и словото. След богослужението една група хора се съгласихме в молитва на единство за изцеление. Оказа се, че Роза е с тежка диагноза – рак на кръвта.

Пастор Владо я насърчи като се прибере в Италия да отиде на преглед и да чуе вестта за нейното изцеление.

Ето какво съобщение получихме: “Нямам търпение да ти споделя, че в понеделник се обади жената от Италия. Била е на лекар и са ѝ казали, че няма рак на кръвта, да си живее спокойно. Тя благодари на всички, които се молиха за нея, специално на пастор Владо.”

Бог е Бог на чудеса!
Приеми твоето чудо с вяра в Бога!

соб. инф.

Вечер на Святия Дух

Посещение на Пастор Ренди Нуйдам с група от Houston Worship Centre, Хюстън в Божия църква “Дом на радост”, Люлин, м. юли 2015 г.

Богослужението вторник вечер беше посветено на Святия Божий Дух. Залата се препълни с хора от различни възрасти и социално положение. Освен гости от Хюстън присъстваха пастор Митко Буюклиев, който ръководи Българска църква в Лондон, пастор Марин от Вършец и пастор Георги със семейството си от гр. София. Чувствахме се като едно семейство. В хвалението участваха певци и музиканти от църква “Дом на радост” и от Хюстън. По време на молитвите имаше изцеления и освобождение. Пастор Ренди Нуйдам насърчи всички със слово:

“Присъствието на Бога е толкова чудесно в нашата църква в Хюстън - наистина място на Бога, където вярващите намират утеха, мир, освобождение от болести. Библията ни казва в “Откровение на Йоана” как Исус ходи между светилниците - църквите. Аз не искам да ходя на църква без да усетя присъствието на Исус. Неговото присъствие означава, че Той е там.

Тук съм не за да проповядвам проповед, вие имате чудесни служители. Аз пътувам в различни страни, защото обичам тялото Христово, Църквата. Аз искам да видя как Бог прави радикална промяна. Сърцето ми е малко натъжено, защото ние наистина се нуждаем от промяна. Аз се срещам с хора, които обичат Бога, много добри хора от всички нации. Вие, които сте тук тази вечер, сте чудесни хора.

Посещавам църкви по цялото лице на земята пълни с хора, които търсят Бога, обичат Го. Искат да имат среща с живия Исус, не просото църковни служби. Ние трябва да се променяме, за да докоснем света. Ние не можем да останем между църковните стени. Ние трябва да занесем вестта, че и днес Исус спасява и благославя.

Християнският живот трябва да е много повече от една борба, само ние да имаме вечен живот и победа. Всички преминаваме през проблеми и трудности. Но това, което имаме в Бога е толкова силно, че нищо не може да го спре. Искам да прочетем от Псалом 36, стих 8:

“Ще се напият от най-доброто на дома Ти. И от ръката на Твоите сладости ще им дадеш да пият.”

Това е дома на нашия Отец. Тук, на Земята срещаме Божията любов. Казва: “И те изобилно ще се напият”, ще имат изпълнени Божии обещания в живота си.

Аз мисля, че много християни пият от грешната река. Пият от реката на притеснението, на теготите на живота. Напъват се, борят се сами.

А има нещо толкова удовлетворяващо в това, което може да правим. Знаете ли какво означава да се наситиш, да бъдеш толкова наситен с добри неща? Бог иска да пиеш от Неговата река. Това

е “реката на живота”, реката на удоволствието. Другото име на реката на удоволствието е реката на грабването. Това е толкова чудесно, пълно с живот, пълно с Исус! Аз наистина вярвам, че Бог ще се върне за Църква, изпълнена със слава. Там, където има течаща река, пълна с живот! Светът не може да ни удовлетвори. Твоята позиция в работата, парите не могат да те удовлетворят.

Понякога ние имаме погрешна представа за дома на Отца ни. Понякога ние мислим, че това е да устоим, да преминем през всичко. Виждам го в много църкви в Америка. Те вярват в Божиите обещания, но не изпитват реалността. Няма удоволствие в пътуването с Господа. Няма ежедневната реалност на победата.

В една страна ме интервюираха по телевизията и ме попитаха: „Пасторе, какво имаш предвид в това “Славна Църква”?” Имах само един момент да отговоря на този въпрос. Казах: „Славна Църква” е Църква, която изглежда като Исус, която действа като Исус, ходи като Исус, прави това което Исус прави. Христос се връща за Църква, която

е изпълнена с Неговия живот.

Вярвате ли това? Това е славната Църква!

Святият Дух, реката на живота, ще потече във вашия живот. Той ще превърне горчивите неща в сладки. Това ще бъде вашето свидетелство за хората от този свят. Трябва да им говорим за Спасителя, да разказваме за победите си с Неговата помощ. Господ каза в Йоана, глава 14:

“Истина, истина ви казвам, който вярва в Мене, делата, които върша Аз, и той ще ги върши; защото Аз отивам при Отца.”

Вярвате ли това? Това се отнася за най-малките, за тези които сега са повярвали и са предали живота си на Исус до най-възрастните. Той ни казва, че вие ще правите същите дела и даже по-велики неща ще вършите, по-велики дела. Доверете се на Бога!

Има места по този свят, които са запалени от Святия Дух. Божието царство и Божията любов ще достигнат до всички краища на света, до места, които дори не сме сънували. Бъдете запалени и ръководени от Святия Дух!

П-р Ренди Нийдам

МОЛИТВЕНА ТЕЛЕФОННА ЛИНИЯ

**Можете да се обадите
за молитва и съвети
на следния
телефон:**

02/ 9973307

Кажете накратко проблема си и ще получите подкрепа от ходатайствения

МОЛИТВЕН ЕКИП!

Не забравяйте да благодарите на Бога, след като дойде победата!

Очакваме Вашите свидетелства и въпроси на адреса на редакцията!

1320 София, Банкя,
ул. “Кирил и Методий” 16

Разходка с гостите в красивата ни столица София

Международен младежки лагер Петрохан 2015

В красивата планинска местност Петрохан, близо до гр. Вършец, се проведе Младежки лагер

ТЪРСИ ЛИЦЕТО МУ

С рекордно участие на младежи от цялата страна, Англия, Ирландия, Германия и САЩ се проведе лагера, организиран от БЕЦ Вършец и подкрепата на БЕЦ Казанлък, Църква "Дом на радост" София и БЕЦ Лондон.

На 31.07.15 г. (петък) 30 души от Църква „Дом на радост“ потеглихме към Петрохан на Младежки християнски лагер. И въпреки градушката в София, която се изсипа над нас, и проблемите с една от колите, пристигнахме благополучно на слънчевата поляна. Там ни очакваха представители от много църкви от страната и чужбина. През следващия уикенд имахме служби, поход, семинар, игри и време за общение. Много хора бяха докоснати и кръстени със Святия Дух. Целият ни престой там беше благословен и изпълнен с Божието присъствие.

КОГА: ПЕТЪК

ЧАС: 18:30 ЧАСА

МУЗИКА, ХВАЛЕНИЕ, ПРИЯТЕЛИ...

ПОКОЛЕНИЕ
на СЪЖИВЛЕНИЕ
БЪЛГАРИЯ

ЗАПОВЯДАЙТЕ
НА МЛАДЕЖКО

адрес: Люлин 8,
ул. Гоце Делчев 112, 3-ра тегезина БУЛЛА

ДОМ на РАДОСТ

ЧУДОТО ВЪВ ВИТЕЗДА

“После настъпи юдейски празник и Исус отиде в Ерусалим. В Ерусалим до Овчата порта имаше къпалня с пет покрити предверия, наречена на арамейски Витезда. Под колоните на тези предверия лежах много болни. Едни бяха слепи, други - сакасти, а някои - парализирани.” (Ев. Йоан, гл. 5)

Изследователите на Библията предполагат, че събитията описани тук се развиват по време на юдейския празник Пасха, по време на който Исус и други евреи се събират в Ерусалим.

Интересно е, че именно на празника, във време когато всички се приготвят да празнуват, да почиват и да седнат на трапези, Христос решава да отиде до къпалнята Витезда, за да излекува един човек и да го призове на покаяние.

Ние склонни ли сме да отделяме от свободното си време, за да служим на Бог като проявяваме грижа и откликваме на потребностите на някого?

Думата „къпалня“ не звучи много ясно на съвременен език; това всъщност е открит басейн, или по-точно два басейна с покрити предверия с колонади около тях.

До 19-ти век се предполага, че това са басейни, които са плод на литературна измислица, тъй като останки от тях не са намерени. През 19-ти век обаче археолози откриват руини, които съвпадат с описанието в Евангелието на Йоан.

Оказва се, че това е балнеоложки комплекс, който включва басейни за ритуални бани „миквех“; след откриването се вижда, че през вековете на мястото има построени църкви от времето на силно християнско присъствие в града.

Знаем, че римляните са използвали водата като лечебно средство за различни видове заболявания, от където произлиза и понятието SPA (Sana per Aqua) или „здраве чрез вода“.

От прочетената история разбираме, че на

П-р Емануил и Силвана Тотев

мястото в покритите предверия лежат много болни от неизлечими болести хора - слепи, куци и парализирани.

В някои гръцки ръкописи на Евангелието е добавен текста: „които чакаха да се раздвижи водата. Защото от време на време ангел слизаше в къпалнята и раздвижваше водата; а който пръв влизаше след раздвижването на водата, оздравяваше, от каквато и болест да страдаше.“ (Йоан 5:3-4)

Тази добавка има смисъл предвид последващия разговор между Христос и един парализиран мъж, за когото четем: „Там имаше и един човек, който беше болен от тридесет и осем години. Когато го видя да лежи и разбра, че е болен от толкова дълго време, Исус го попита: Искаш ли да оздравееш? Болният отговори: Господине, няма кой да ми помогне да вляза във водата, когато тя се раздвижи. Всеки път, когато се опитам да стигна пръв, някой друг ме изпреварва.“

Можем само да си представим колко мъка, безпомощност и отчаяние лъха от тези думи.

38 години на безсилие и невъзможност за справяне с болестта; 38 години на самота; 38 години, в които сякаш все още е

останала капка надежда, че все пак някой ден може да се получи, може би някой ще бъде низходителен и ще помогне.

Колко интересно е, че човекът беше близо до решението на своя проблем, виждаше го, знаеше какво трябва да се направи, но просто не можеше сам. Имаше нужда някой да му помогне.

Днес има много хора, които са в подобна ситуация. Парализирани, но не само от болест, която им пречи да живеят пълноценно, но най-вече парализирани от грях, пороци, комплекси, неверие, страх, депресия, неудовлетворение, религиозни и философски заблуди, тъга и др. И колкото и парадоскално да звучи, много от тях осъзнават това, но не могат да се справят сами. Имат нужда някой като теб и мен да отделят от свободното си време, да нарушат комфорта си и да съдействат за това да получат чудото на своето освобождение.

По-нататък четем в текста: „Тогава Исус му каза: „Стани! Вземи си постелката и ходи.“ В същия миг човекът беше излекуван; взе постелката си и започна да ходи. Денят, в който се случи това, беше събота“.

Църквата е като къпалня. Място, където Святият дух се движи като „жива вода“. А Библията ясно казва, че където е Божият Дух, там е свобода.

Нашето желание и стремеж е църква „Нов ден“ да бъде благоприятна среда, където хората намират Христос, намират прощение на греховете си, изцеление от болестите си, освобождение от всичко онова, което връзва и скована съзнанието и душите им. Семейна среда, където всеки се чувства приет, обичан

Къпалнята Витезда - правени са разкопки през 1915 г. и отново през 1958 г. Басейнът е идентифициран с Овчия басейн, който се намира в близост до Овчия пазар в древни времена. Басейнът е много дълбок, някъде достига 15 м., с размери 50 x 150 м. Той е разделен на две секции, северната и южната част на басейна. Много източници твърдят, че басейнът има пет преддверия, както се споменава в Библията.

и обгрижен и където всеки ден допринася за това със своите молитви, правилно отношение и готовност да послужи на другия.

„Тогава някои юдеи казаха на излекувания: Днес е събота, законът не разрешава да носиш постелката си. А той им отговори: Човекът, който ме излекува, ми каза: „Вземи си постелката и ходи. Юдеите попитаха: Кой е този, който ти каза да си вземеш постелката и да ходиш? Но излекуваният не знаеше кой беше Той, тъй като там имаше много хора и Исус незабелязано си беше отишъл“.

Религиозността и законничеството води до лицемерие, защото поставя правила и изисквания за другите, които този, който поставя не е в състояние да изпълни. Юдеите не се радваха, че човекът след 38 години е здрав и може да ходи и да се наслаждава на живота.

Единственото, което търсеха е повод, за да осъждат и него и Христос.

Кое е по-лесно за теб - да съдиш другите или да проявяваш загриженост и добро отношение към тях?

Интересно също е, че Христос извърши невероятно, невиджано чудо, но си излезе незабелязано. Не публикува това в своя интернет сайт, не извика журналисти да го заснемат и да напишат статии, не го качи във Фейсбук и не се тагва на снимката, нито качи клип в YouTube. Библията ни казва, че когато едната ни ръка

прави добро, другата да не знае за това, т.е. да бъдем дискретни, да не се хвалим с това, защото в противен случай вече сме получили своята награда - похвалата от хората. По-добре е Божието одобрение и неговата награда, които са вечни.

„По-късно Исус го намери в храма и му каза: Ето, сега си здрав. Затова престани да съгрешаваш, за да не ти се случи нещо по-лошо“.

Каква е реакцията ни, когато Бог ни излекува, когато ни благослови или отговори на наша молитва или желание? Бързо ли забравяме за това до следващия път, когато сме отново притиснати или го търсим в храма? Идвате ли в събрание-то на християните да благодарим на Бог за Неговата грижа и милост?

Прави впечатление, че човекът беше излекуван от Христос, но сърцето му все още не беше променено; той не беше покаян. Често пъти, християните търсят причините за

състоянието на някого в детството или като цяло в миналото и да смятат, че животът трябва да се промени, за да получи човек Божието благоволение.

Истината е, че Бог не държи сметка за невежеството на човека, но днес призовава всеки да се покае, т.е. да приеме Христос, да поиска прощение на греховете си и съзнателно и волево да спре да живее в грях. Исус каза на излекувания човек: „Престани да съгрешаваш, за да не ти се случи нещо по-лошо.“ Човек не може да си играе с Бог и да си мисли, че това ще му се разминава. Бог е любов и е милостив, но не става за подигравка и човек трябва да внимава как живее.

„Човекът се върна при юдеите и им каза, че Исус е този, който го е излекувал. Исус върше тези неща в събота и поради тази причина юдеите започнаха да Го преследват. Но Той им каза: Моят Баща винаги работи, затова аз също работя. Този отговор затвърди решението на юдеите да Го убият - Той не само нарушаваше закона за съботата, но и наричаше Бога свой Баща, приравнявайки се по този начин с Бога!“

(Ев. Йоан 5:1-3, 5-18)

Споделяме ли с другите това, което Бог е направил за нас, независимо от това, че те не винаги биха го приели? Кое е по-важно за нас - одобрението на хората или Божието одобрение? Готови ли сме да отделяме от личното си време, за да се погрижим за това някой да влезе в къпалнята на Божията милост и благоволение?

Каним ли хората при Христос; съдействаме ли за тяхното развързване и освобождение - духовно, душевно и физически? Водим ли свои познати на църква? За някои хора може да няма никой друг години наред, освен теб или мен.

Ако ти и аз сме в положението на парализирания в някоя област на своя живот, бихме ли се радвали някой да откликне и да ни попита: „Какво мога да направя за теб“?

Ако това е така, правете на другите това, което очаквате да правят на вас!

П-р Емануил Тотев

Водно кръщение

На 18 юли, събота, 30 човека от Църквата отидохме с коли до река в планината „Люлин“, в местност близо до гр. Баня. Имахме различни препятствия, докато стигнат колите до реката. Затворени пътища, развалена кола. Мястото, на което правим водно кръщение, бе станало частна собственост и имаше пуснати пчели от кошери. Но Господ ни благослови и 12 човека взеха решение да вземат Водно кръщение в реката. Повечето са скоро предали живота си на Исус. Благодарим на Бог за Неговите дела сред нас и сме готови да изпълним Неговата воля.

ОТЧЕ НАШ

Отче наш, Който си на небесата, да се свети Твоето име;
 Да дойде Твоето царство; да бъде Твоята воля, както на небето, така и на земята;
 Дай ни днес ежедневния хляб;
 И прости ни дълговете, както и ние прощаваме на нашите длъжници;
 И не ни въвеждай в изкушение, но избави ни от лукавия;
 защото царството е Твоє, и силата и славата, до вековете. Амин.

(Матей 6:9-13)

Празникът продължи в Божия Църква - гр. Баня. Пастор Владимир даде възможност на всеки от новопокръстените да сподели преживяното. Имаше песни, молитви, поздравления и богата почерпка.

Чудеса, свидетелства

Запазени...

През месец юли в нашия квартал беше обявен ремонт на топлата вода. Това означаваше, че цял месец нямаше да имаме топла вода нито през деня, нито през нощта. Веднага започнаха неудобствата. Извадихме големите тенджери, в които да подгриваме водата и легени се носеха напред-назад. Една вечер исках да отнеса тенджерата с вряла вода в банята, където ме чакаше петгодишната ми дъщеря да я изкъпя. Влязох в банята и започнах да наливам в легена водата, която вдигна такава пара, че ми опари ръцете и аз изпитах силна болка. За да не изпусна тенджерата върху детето си и да го зaley, в бързината обърнах целия леген върху моите крака. Болката беше невероятна, извиках силно и едвам отидох до леглото да легна. Вкъщи настана паника. Аз не можех да спра да плача от болка. Минавах ми мисли за това как ще си обуя на сутринта обувките и ще отида на работа, която бях започнала наскоро. Болката не отминаваше и усещането беше, че краката ми горят. Помолихме се на Бог всичко да бъде наред с краката ми. Намазах се с чист мед, който ми бяха подарили същия ден, вярвам - не беше случайно. Почувствах облекчение и така спях цяла нощ. На сутринта свалих превръзките и с облекчение видях, че по краката ми нямаше и един мехур от изгарянето. Не беше само това, нямаше болка и рани и обух обувките си спокойно. Отидох на работа и забравих за всичко, защото не изпитвах болка. Същата седмица бяхме канени на сватба и обух новите си обувки на токетата. Едвам изкарах празника и вечерта, като се събух видях големи прижки по краката си. Суетата си има своята цена! Отново благодарих, че Господ направи чудо. Запази детето ми от изгаряне, мен от рани, но от елегантните ми обувки нося още следи, даже се наложи да ги върна в магазина. Толкова е хубаво да почиваме в сянката на Бог!

Доли Златанова

Човекът на дървото

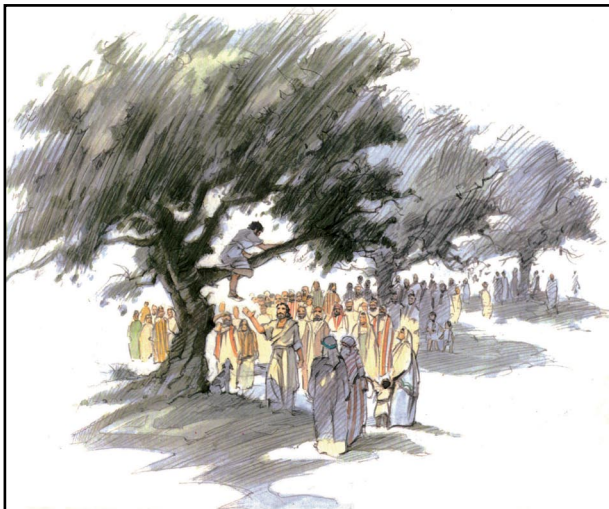
Ако бях малко по-висок...“ - мислеше си Закхей. Той притичваше зад гърбовете на хората, заставаше на пръсти, опитваше се да се промъкне, но винаги напразно - хората се изпречваха на пътя му. Със сигурност знаеше, че понякога те го правят нарочно.

Горкият Закхей! Така му се искаше да види Исус, Който щеше да дойде по този път. Но тъй като беше нисък човек, Закхей успяваше да види само широките плещи на хората пред него. Съкрушен, той застана в сянката на едно смокиново дърво и избърса потта от челото си. Дървото имаше широко стъбло и ниско разперени клони, някои от които се протягаха над главите на тълпата и дори през пътя. Не изглеждаше трудно за катерене... За миг Закхей обгърна стъблото, покатери се нагоре и пролази по един от нависналите, отрупани с листа клони. Сега можеше да види пътя: в далечината се вдигаше прах, вървяха хора и идваше самият Исус.

Закхей зачака с вълнение. Долу двама души го видяха и си пошепнаха нещо. Знаеше, чему се подиграват. Беше главен бирник в града

Ерихон и много богат. По онова време бирниците се считаха за врагове и предатели, защото събираха данъци за римляните. Закхей се почувства самотен и тъжен.

Исус приближаваше и Закхей се замисли:

„Този е, Когото наричат приятел на бирниците. Добре е да Го имаш за приятел...“ И точно в този момент Исус се спря под дървото и погледна нагоре.

- Закхей! - извика Исус. - Слез по-скоро, защото днес трябва да бъда у дома ти.

„Той знае името ми!“ - от изненада Закхей едва не падна. Но после бързо се плъзна надолу по дървото. Лицето му сияеше. Поклони се ниско пред Исус и учениците и Го поведе към къщата си, която беше наблизо. При вратата той плесна с ръце и извика слугите. На едни нареди да донесат вода и да измият

краката на гостите, на други - да приготвят гошавката. Трети веднага тръгнаха за пазара - риба, подправки, лимони, пресни смокини - трябваше да се вземе най-доброто.

Тълпата беше последвала Исус до вратата и някои вече мърмореха помежду си: „Сега Исус гостува на един истински грешник.“ Закхей ги чу, но не им обърна внимание. Беше на кръстопът. Срещайки Исус, той беше разбрал, че не може да продължи стария си живот на лъжи и измами. И Закхей взе решение:

- Ето, Господи - каза той, - половината от имота си давам на сиромасите; и ако от някого нещо съм взел несправедливо, ще го изплатя четворно.

Всички наоколо се удивиха, а слугите щяха да изпуснат съдовете от изненада. Знаеше се, че Закхей никому нищо не дава.

- Днес стана спасение на този дом - каза Исус на Закхей, - защото и този е син на Авраама.

Той искаше да каже, че Закхей, покаял се за своя минал живот, е станал един от избраните хора на Бога. И за да стане ясно защо гостува на този дребен на ръст, недостоен в миналото си бирник, а не на някой от знатните и религиозни жители на Ерихон, Исус добави:

- Понеже Синът Човешки дойде да подири и да спаси погиналото.

Ев. Лука, гл. 19

АБОНИРАЙТЕ СЕ!

за 2015 година

**Божия църква
„Дом на радост“**
с п-р Вл. и Б. Владимирови
Ви канят на Богослужения
в кв. Люлин 8 (заг Била)
вторник и петък от 18:30 ч.,
неделя от 11:00 ч.
* * *
в Баня,
ул. „Св. Кирил и Методий“ 16
четвъртък 18:30; неделя 9:30 ч.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

1320 София Баня
ул. „Кирил и Методий“ 16
Тел.: (02) 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com
Гл. редактор: Ани Тотева
Вестникът се издържа от
волни пожертвования.

Банкова сметка:
Райфайзенбанк, гр. София
ул. „Гогол“ 18-20
IBAN: BG82RZBB9155
1000675428
Предпечатна подготовка
ТЕМТО ЕООД, тел.: 02 8524924

Вестник **Божие Слово**
във вашия дом!

КАТАЛОЖЕН НОМЕР 106

Цена: 3,60 за една година

Зарадвай приятел и го абонирай!

ОЧАКВАЙТЕ през 2015 година:

- нова визия
- повече материали
- 12 страници
- 6 пъти в годината
- за големите християнски празници - допълнителни страници